

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un ajuntament sobre la comunicació de dades d'un empleat públic a una altra administració pública

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit emès per l'Alcalde d'un ajuntament en què sol·licita a l'Autoritat l'emissió d'un dictamen en relació amb la possibilitat de facilitar a un altre ajuntament informació sobre un empleat públic que va prestar serveis a la corporació i que hauria sol·licitat el reingrés al servei actiu a aquest altre ajuntament.

S'adjunta a l'escrit de consulta la sol·licitud d'informació personal adreçada per l'ajuntament.

Analitzada la petició i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

En l'escrit de consulta s'exposa que un altre ajuntament ha sol·licitat al consistori l'expedició d'un certificat o, si fos el cas, la comunicació del corresponent decret, en què es faci constar que un determinat empleat públic no estava immers, en la data en què va ésser donat de baixa del dit consistori, en cap expedient disciplinari ni penal per a la seva tasca professional i que no tenia en tràmit i pendent de resoldre per via judicial cap procediment contenciós administratiu relacionat amb expedients disciplinaris pendents d'execució.

El motiu pel qual s'efectua tal sol·licitud és, segons consta en l'escrit que acompanya la consulta, gestionar la petició de reingrés al servei actiu efectuada per aquest mateix empleat públic a aquest altre ajuntament.

El consistori considera que facilitar aquest certificat podria vulnerar la normativa en matèria de protecció de dades, per la qual cosa sol·licita el pronunciament d'aquesta Autoritat al respecte.

A aquesta qüestió ens referim en els apartats següents d'aquest dictamen.

III

La Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) defineix en el seu article 3.a) les dades de caràcter personal com "*qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables*".

Per la seva part, el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD) concreta, en el seu article 5.1.f), que s'entén per dada personal "*qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus que concerneix persones físiques identificades o identificables*", considerant com a persona identificable

“qualsevol persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social”, sempre que aquesta identificació no requereixi “terminis o activitats desproporcionats” (article 5.1.o).

Com s’ha dit, en el present cas un ajuntament sol·licita al consistori consultant un certificat en què es faci constar que un determinat empleat públic (policia local) no estava immers, en la data en què el van donar de baixa, en cap expedient disciplinari ni penal per a la seva tasca professional i que no tenia en tràmit i pendent de resoldre per via judicial cap procediment contenciós administratiu relacionat amb expedients disciplinaris pendents d’execució.

Aquesta informació fa referència, sens dubte, a una persona física identificada, per la qual cosa el seu tractament, entès com *“les operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències”* (article 3.c) de la LOPD), estarà sotmès als principis i obligacions de la normativa en matèria de protecció de dades.

En concret, caldrà tenir present que facilitar l’esmentat certificat a l’ajuntament que el sol·licita comportaria revelar dades de la persona que ha prestat els seus serveis al consistori (el policia local), és a dir, una comunicació o cessió de dades personals (article 3.i) LOPD), les quals es troben incloses, amb un règim específic, entre les dades especialment protegides, en tractar-se de dades relatives a infraccions administratives o penals (article 7.5 LOPD).

D’acord amb l’article 11.1 de la LOPD *“les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l’interessat”*.

El mateix article disposa, en el seu apartat 2, que el dit consentiment no és necessari quan, entre d’altres excepcions, la cessió està autoritzada per una llei o norma amb rang de llei (lletra a).

Així doncs, per tal que el consistori pogués cedir la informació sol·licitada a l’ajuntament caldria comptar amb el consentiment de l’afectat o bé, a manca d’aquest, amb una norma amb rang de llei que l’habilités, entre d’altres supòsits (article 11.2 LOPD).

Dit això, convé assenyalar que, en atenció a la finalitat perseguida en el present cas, cabria la possibilitat que l’ajuntament obtingués de la mateixa persona afectada dita informació sense necessitat, per tant, de requerir-la al consistori, tal com s’exposa a continuació.

IV

Per la informació de què es disposa, la sol·licitud del certificat a què s’ha fet referència es fonamenta en la gestió de la petició de reingrés al servei actiu que la persona afectada (policia local) hauria efectuat davant l’ajuntament.

L’article 28 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, estableix que *“els policies locals són funcionaris de carrera dels ajuntaments respectius i es regeixen per*

la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, per aquesta Llei i les disposicions que la despleguin, pels reglaments específics i les altres normes dictades pels ajuntaments i per la legislació vigent de règim local i de la funció pública de Catalunya.”

Pel que fa, en concret, a les situacions administratives dels policies locals, la mateixa Llei 16/1991 disposa que aquestes *“es regulen d’acord amb la normativa aplicable als funcionaris locals, tenint sempre en compte les peculiaritats del cos a què pertanyen”* (article 36).

El Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s’aprova el reglament del personal al servei de les entitats locals –que desplega el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d’abril, pel qual s’aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya- regula, en el seu Capítol 3, les diferents situacions administratives en què es poden trobar els funcionaris de les administracions locals (servei actiu, excedència voluntària, suspensió d’ocupació, serveis especials o serveis especials en altres administracions).

La declaració d’aquelles situacions administratives que comporten la reserva de plaça de conformitat amb aquest Decret 214/1990 i la resta de normativa aplicable en matèria de funció pública (per exemple, serveis especials o supòsits especials d’excedència voluntària) implica que, un cop desaparegut el fet causant que va permetre declarar-se en aquesta situació administrativa o transcorregut el temps fixat, el funcionari hagi de sol·licitar el reingrés al servei actiu en el termini de trenta dies.

El reingrés des de serveis especials tindrà lloc, almenys, a la mateixa localitat, en les condicions i amb les retribucions corresponents a la categoria, nivell o esglaió de la carrera consolidats pel funcionari, d’acord amb el sistema de carrera administrativa vigent a llur administració pública (article 87 Llei 7/2007, de 12 d’abril, de l’Estatut bàsic de l’empleat públic (EBEP)).

El reingrés des de situacions que comportin reserva de plaça s’efectuarà al lloc de treball que tenia el funcionari, si bé transcorreguts dos anys de la reserva de plaça, el reingrés s’efectuarà a un lloc de treball en la mateixa localitat i amb la mateixa retribució (article 89 EBEP).

Pel que fa a la declaració d’aquelles situacions administratives que no comporten la reserva de plaça o de destinació de conformitat amb aquest Decret 214/1990, i la resta de normativa aplicable en matèria de funció pública, també implica que, un cop transcorregut el temps fixat o desapareguda la causa que va donar origen a la seva declaració, el funcionari local hagi de sol·licitar el reingrés al servei actiu en la seva administració pública d’origen, tal com sembla que s’hauria fet en el cas examinat.

De conformitat amb l’article 218.1 del Decret 214/1990, l’esmentat reingrés al servei actiu s’ha d’efectuar, amb motiu de vacant, mitjançant els sistemes següents:

- a) Participant en els concursos de mèrits que es convoquin o en les convocatòries per a la provisió de llocs de lliure designació.
- b) Per l’adscripció a una destinació provisional en un lloc de treball que estigui vacant i dotat pressupostàriament.

Diverses sentències han examinat aquestes dues vies possibles per fer efectiu el reingrés al servei actiu dels funcionaris que així ho sol·liciten (entre d’altres, sentència del TSJ de Catalunya de 18 de juliol de 2000, sentència del TSJ de Castella i Lleó de

23 de març de 2007 o sentència del TSJ de Madrid de 7 de gener de 2015), considerant que la participació en els procediments de provisió de llocs de treball que es convoquin en seria l'ordinària i l'adscripció provisional l'excepcional, així com que, en qualsevol cas, és necessària l'existència d'una plaça vacant pressupostada i complir amb els requisits o exigències establertes en la normativa que resulta d'aplicació.

En relació amb aquestes exigències, convé destacar-ne, als efectes que interessin en el present informe, la necessitat que el funcionari compleixi els requisits i condicions de la convocatòria de concurs o lliure designació, o bé disposi dels requisits i les condicions necessàries per ocupar el lloc de treball proveït per adscripció provisional, segons la via de reingrés de què es tracti.

En cas de reingrés amb motiu de reserva de plaça, també cal garantir que el funcionari continua reunint els requisits exigits per ocupar de nou el lloc de treball reservat.

Entre els esmentats requisits s'exigeix, amb caràcter general, no estar inhabilitat per sentència ferma per a l'exercici de la funció pública ni haver estat separat del servei de cap administració pública mitjançant expedient disciplinari (article 45.e) Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, article 71 Decret 214/1990 i article 29.1.d) Llei 16/1991).

Atès que el funcionari que sol·licita el reingrés al servei actiu passaria a ocupar un lloc de treball a l'ajuntament, amb independència de la via que s'empri per fer efectiu el reingrés, s'entén que aquest ha de poder conèixer si el funcionari compleix amb l'esmentat requisit en el moment d'efectuar la petició de reingrés (no estar inhabilitat per exercir la funció pública ni separat del servei).

Així mateix, en la mesura que la suspensió de funcions comporta la privació temporal de l'exercici de les funcions durant el temps en què el funcionari roman en aquesta situació, no podent prestar serveis en cap administració pública (article 90 EBEP, article 202 Decret 214/1990 i article 57 Llei 16/1991), l'ajuntament també ha de poder conèixer si el funcionari es troba en aquesta situació en el moment d'efectuar la petició de reingrés.

Tampoc no es pot descartar la possibilitat de que l'ajuntament hagués de poder arribar a conèixer també si el funcionari que sol·licita el reingrés es trobava immers en algun expedient disciplinari per a la seva tasca professional, o bé si té en tràmit i pendent de resoldre per via judicial algun procediment contenciós administratiu relacionat amb expedients disciplinaris pendents d'execució, arran de la prestació de serveis com a policia local al consistori.

L'article 35 del Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya – que desplega la Llei 16/1991-, estableix que:

“35.1 Les sancions disciplinàries s'han d'executar a partir de la fermesa en via administrativa de la resolució per la qual s'imposen.

35.2 Les sancions disciplinàries s'han d'executar segons els termes de la resolució en què s'imposin i en el termini màxim de dos mesos, llevat que per causes justificades se n'estableixi un altre de diferent en la resolució esmentada. L'òrgan sancionador podrà acordar d'ofici o a instància de la persona

interessada, quan hi hagi una causa justificada per fer-ho, la suspensió de l'execució de la sanció per un temps inferior a la de la prescripció.

El termini de suspensió de la sanció és computable als efectes de cancel·lació.

35.3 Si el compliment de la sanció no és possible en el moment en què es dicta la resolució, perquè el funcionari es troba en una situació administrativa que ho impedeix o en incapacitat temporal, la sanció es farà efectiva quan el canvi de situació del funcionari ho permeti o quan es produeixi l'alta mèdica, llevat que hagi transcorregut el termini de prescripció.

35.4 Si, abans que es dicti la resolució corresponent, la persona expedientada adquireix la situació administrativa de servei actiu en un cos policial o una escala diferents d'aquells als quals pertanyia quan va cometre la falta disciplinària, l'expedient ha de continuar la tramitació fins al seu acabament.”

Atesa la possibilitat que, efectuat el reingrés al servei actiu a l'ajuntament, pugui finalitzar un expedient disciplinari que doni lloc a la imposició d'una sanció al funcionari incompatible amb l'exercici de les seves funcions policials (article 52 Llei 16/1991 i article 36 Decret 179/2015), i tenint present que els efectes de la dita sanció es desplegaran a l'ajuntament quan aquesta adquirís fermesa, el dit ajuntament ha de poder conèixer també aquesta circumstància (l'existència d'un expedient disciplinari en tràmit o d'un procediment contenciós administratiu) en el moment en què el funcionari sol·licita el reingrés, per tal de preveure quines mesures organitzatives caldria adoptar en el seu cas a fi d'evitar distorsions en la prestació del servei policial (article 8 Decret legislatiu 2/2003).

Ara bé, analitzada la normativa reguladora de la funció pública local, no s'ha trobat cap norma amb rang de llei que habiliti aquesta comunicació o cessió de dades entre els dos ens locals afectats (article 11.2.a) LOPD).

Davant d'aquesta situació, l'ajuntament podria demanar al funcionari que, junt amb la instància de reingrés al servei actiu, presentés també l'acreditació de no haver estat inhabilitat, separat o suspès, o de no trobar-se immers en cap expedient disciplinari ni tenir pendent de resoldre un procediment contenciós administratiu, en tractar-se d'informació necessària per a l'exercici de les funcions pròpies en matèria de gestió de personal (article 6.2 LOPD).

Això podria fer-se, per exemple, mitjançant la presentació d'una declaració responsable en aquest mateix sentit (article 35 Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya).

En aquest cas, cal recordar que l'ajuntament estaria habilitat per comprovar la veracitat de la informació aportada pel funcionari davant de l'administració pública responsable de la dita informació (el consistori), si bé aquestes verificacions haurien de limitar-se a l'obtenció simplement d'una resposta del tipus “sí/no és cert” sense que poguessin afegir-se altres dades personals complementàries o diferents a les aportades per l'afectat.

Apuntar, així mateix, que, en relació amb aquestes comprovacions, seria recomanable que l'ajuntament informés el funcionari de la seva possible realització, per exemple, mitjançant la clàusula informativa que, de conformitat amb l'article 5.2 de la LOPD, ha de constar en tots aquells formularis o impresos que siguin emprats per recollir dades personals.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La sol·licitud per part d'un Ajuntament d'un certificat a un altre Ajuntament en què es faci constar que un determinat empleat públic no estava immers, en la data en què va deixar de prestar-hi serveis, en cap expedient disciplinari ni penal, ni tenia pendent de resoldre per via judicial cap procediment contenciós administratiu relacionat amb expedients disciplinaris pendents d'execució, constitueix una cessió de dades que requereix el consentiment del funcionari afectat o una norma amb rang de llei que l'habiliti (article 11 LOPD).

En aquest cas, no s'ha trobat una norma amb rang de llei que habiliti aquesta cessió de dades entre ambdues administracions locals. No obstant això, l'Ajuntament, en exercici de les funcions pròpies en matèria de gestió de personal, pot sol·licitar al mateix afectat que acrediti les esmentades circumstàncies, per exemple, mitjançant la presentació d'una declaració responsable.

Barcelona, 16 de setembre de 2015